

שבת בחרקוב, אוקראינה / החלק היומי / סיון רהב-מאיר:

כל כך הרבה פעמים במהלך השבת חשבתי מה קורה עכשיו באוקראינה בכלל, ועם אחינו באוקראינה בפרט.

במוצאי השבת מרים מוסקוביץ', שליחת חב"ד בחרקוב, כתבה לי: "כתוב שלא אמורים לבכות בשבת, אבל השבת נכשלת בזה כמה פעמים: ביום שישי בערב היינו בבית הכנסת, עם עוד עשרות אנשים, נשים וילדים שמתגוררים במרתף בית הכנסת מאז פרוץ המלחמה. זה המקלט שלהם. אחרי הקידוש התחלנו לשיר את 'נְיַעַט נְיַעַט נְיַקְאָוּא', ניגון חסידי ברוסית שאומר שלא צריך לפחד מאף אחד, רק מאלוקים. בהמשך שרנו 'הנה מה טוב ומה נעים, שבת אחים גם יחד'. היו גם מחיאות כפיים לטבחים, שעברו לישון בבית הכנסת ודואגים 24/7 להאכיל את כולם, החל מהפליטים מדוניצק שהגיעו עם ילדיהם, ועד לזקן שמפחד לחיות לבד בקומה 5 והצטרף אלינו.

בשבת בבוקר, בירכנו את חודש אדר ב' שיתחיל השבוע, ואמרנו כולנו יחד את הברכה: 'מי שעשה ניסים לאבותינו'. שוב הרגשתי את הדמעות בעיניי. כמה אנחנו צריכים ניסים בחודש אדר הזה...

בסוף תפילת שחרית יש לנו מנהג יפה בבית הכנסת. נשיא הקהילה שלנו, אלכסנדר קגנובסקי, מברך אנשים שיש להם ימי הולדת ושמחות בקהילה. הפעם הוא ביקש מכולם להיות בשקט ואמר: 'אני רוצה להודות לכל השליחים שנשארו איתנו. הרבה שנים אתם אומרים שאתם חלק בלתי נפרד מאיתנו, אבל הפעם – הוכחתם את זה ברגע האמת'. הוא סיים, חנוק מדמעות, בחיבוק גדול לבעלי.

במהלך תפילת מוסף הבן שלי, יוסי, היה החזן. כשהוא החל לשיר את 'הוא אלוקינו' נשמעו רעשים חזקים של הפצצות שמתרחשות בפאתי חרקוב. הרוסים מנסים להיכנס לתוך העיר. בזמן שיוסי שר שמענו את הבומים, והשירה שלנו התגברה יותר ויותר, כדי שנוכל לגבור על הרעש של הפצצות.

במהלך השבת הילדים החליטו ללבוש תחפושות של פורים, עשו מערכונים ורקדו. הבת שלי מלכה הסבירה לי אחרי הריקוד שלהם שהיא יודעת למה כולם ישנים עכשיו למטה ביחד במרתף: 'בימי פורים המן אמר שהיהודים היו מפוזרים בכל מקום ולא מאוחדים. אז אנחנו צריכים לישון ביחד כדי להראות שכולנו כן מאוחדים'.

שבוע טוב ובשורות טובות מחרקוב".